

[Økonomiministeren.]

stændighed. Begivenhederne i marts har imidlertid understreget betydningen af, at den økonomiske udvikling i Danmark ikke kommer ud af trit med udviklingen i de af vore nabolande, der deltager i det europæiske valutasamarbejde. Det er på denne baggrund, regeringen vil fortsætte sine forhandlinger om fastlæggelsen af den økonomiske politik for de kommende år med en stram indkomstpølg og en styrkelse af konkurrenceerhvervene som hovedbestanddele.

Ordføreren for forespørgerne (Stetter) (KF):

Det er en god skik her i huset at talke for svaret på en forespørgsel. Dette være hermed gjort.

Ministeren besvarede ikke alle mine spørgsmål, men det skyldes jo den særlige arbejdsform, vi har her i tinget. Ministeren kendte ikke på forhånd min motivering for forespørgslen, men ministeren har jo lejlighed til at komme tilbage til de rejste emner.

Vi blev noget, men ikke meget klogere af svaret på forespørgslen. For hvad vil regeringen egentlig gøre? Ja, jeg opfattede svaret således: i hvert fald ingenting før sommerferien. Er det virkelig ansvarligt at sende tinget på ferie i den nuværende situation? Vi mener nej. Det forekommer mig endvidere, at der er en klar forskel mellem økonomiministerens og dermed regeringens bedømmelse af den økonomiske tilstand og den bedømmelse, som er kommet til udtryk fra hr. Poul Hartling og hr. Jens Møller.

Økonomiministeren henviser til septemberforliget. Ja, ministeren kender vor vurdering af forliget, nemlig den, at det bygger på en inflationsskabende politik. Det forkerte var jo, at regeringen og de 122 mandater gennemførte en række populære økonomiske foranstaltninger uden samtidig at få tilsagn om tilbageholdenhed i indkomst-udviklingen og uden samtidig at turde gå ind for de nødvendige besparelser på de offentlige budgetter.

Jeg tror desværre ikke, at man nu er i stand til at reparere forliget, fordi selve fundamentet var forkert og uden den nødvendige indbyggede fasthed. Ministeren og jeg har jo nogle gange vekslet ord om, hvad regeringen havde at foreslå sine EF-partnere for at bekæmpe den faldende ak-

tivitet og den stigende ledighed og derved påvirke konjunkturforløbet i gunstig retning. Jeg har hver gang fået det svar, at regeringen ville opfordre især Vesttyskland til at føre en mere ekspansiv økonomisk politik, eller med andre ord føre samme letsindige inflationspolitik som Danmark. At vesttyskerne har afvist dette råd, er en selvfølge, men det viser, hvor forkert regeringen bedømmer situationen, og det er jo faktisk at føje spot til skade.

Inflationen med den styrke, den har her i landet, er en uretfærdighed, og den underminerer et frit samfund. Den rammer især lønmodtagere uden fast ejendom og pensionister, især selvpensionister, og den fører næsten automatisk til social og politisk uro, fordi det er umuligt at bekæmpe arbejdsløsheden med naturlige midler. Tør regeringen virkelig gå sommeren i møde uden at foretage sig noget mod den danske indenlandske inflation? Såfremt socialdemokratiet tør løbe denne risiko, er der forhåbentlig mulighed for at bryde septemberforliget og skabe et borgerligt flertal for den nødvendige antiinflationspolitik. Debatten kan antagelig give svar på spørgsmålet.

Vi har et fortsat stigende underskud på de løbende poster på betalingsbalancen. Vi fik ikke at vide, hvor stort det var, men jeg mener, det er opgjort til ca. 3 mia kr. for årets første 3 måneder. Når hertil kommer vore rente- og afdragsforpligtelser, udviklingshjælp m. v., vil enhver kunne fatte, at det fortsat bliver nødvendigt at finansiere en væsentlig del af dansk aktivitet og virksomhed ved hjælp af udenlandske lån. Dette økonomiske vanvid kan ikke fortsætte. Vi opfører os som verdens rigeste samfund, og vi gør det for lånte midler, som måske oven i købet kommer fra samfund og befolkninger, der lever langt ringere, end vi gør.

Vi har haft gode muligheder for at rette situationen op, men ikke udnyttet disse muligheder, men nu har spørgsmålet om vor kreditværdighed antaget alvorlige dimensioner. Hvor stort er betalingsbalanceunderskuddet i de første 3 måneder af året? Og hvor stort skønner regeringen betalingsbalanceunderskuddet bliver for 1976? Jeg vil gerne rette disse direkte spørgsmål til økonomiministeren. 6, 7 eller 8 mia kr. måske og i 1977 og 1978 det samme. Det vil sige, at vi skal ud at låne til dækning af et